

Verenigingsreis naar Sankt Ulrich am Pillersee

Geheel volgens traditie mag ik als nieuwe deelnemer dit stukje schrijven over de verenigingsreis. Meteen de clou dan maar: ik vond het geweldig! Bijna alles werkte mee om er een geslaagde reis van te maken. Er lag flink sneeuw; de zon scheen vaak uitbundig (vooral in het begin van de week) en er konden mooie tochten gemaakt worden. Helaas waren er voor vertrek al drie deelnemers uitgevallen door ziekte en helaas belandde één deelnemer in de loop van de week bij de dokter nadat hij uit de bocht gevlogen was.

Sommige mensen waren al een week of een paar dagen in het gebied toen wij daar aankwamen op zaterdag 27 januari 2018. Martien ontving ons hartelijk en had ontbijt voor ons geregeld. Dat ging er wel in na een nachtje in de bus. Na het ontbijt lag de hele zaterdag nog voor ons zodat we tijd hadden om ski's te gaan huren, nog even iets te zien van de NK langlaufen en zelf ook een stuk te gaan langlaufen om erin te komen.

Voor mij was het de eerste keer langlaufen in de sneeuw na de nodige cursussen op de baan in Gouda. Dus spannend of het wel zou bevallen. Het bleek mij al snel dat het langlaufen heel leuk spelen is in de sneeuw. Het was een kick om na een paar dagen ook zelfs een stukje zwarte loipe te doen! En met af en toe een extra aanwijzing gaat de techniek snel vooruit!

Bij het ontbijt bepalen met wie je op pad gaat en waar naar toe. Eerst een stukje bus, de hele dag langlaufen, wandelen in de sneeuw, het kan allemaal. Onderweg natuurlijk ergens opsteken om iets te drinken met zo'n reuzen Apfelstrudel erbij, ruim genoeg om met zijn tweeën van te genieten. Tussen de middag een simpele lunch om de energie weer aan te vullen. 's Avonds om half zeven start van het diner met de hele groep. Zo gezellig dat het uren in beslag neemt.

Met deze verenigingsreis voel ik een sfeer als in de zeilkampen van lang geleden. Je gaat samen tochten maken, wisselt ervaringen uit en eet samen. Je leert de mensen stukje bij beetje beter kennen.

Soms zaten we op de grond bij de borrel in een hotelkamer. En soms lekker in het zonnetje bij een restaurant.

Ik zie alvast uit naar het volgende seizoen. Eerst op de baan aan de techniek werken en dan in de sneeuw proberen het beter te doen dan dit jaar. Misschien zelfs als een echte crack meer dan alleen maar een proefstukje skaten. Met het beeld van de senioren van de vereniging voor ogen, hoop ik nog jaren mee te kunnen gaan met de verenigingsreis.

Het hele deelnemersveld

Klaas Leegwater